

Muistakssää Sylvi.

Hunteerasin tässä vanhoja asioita. Tuli mieleeni, et kysyn sultaki.

Muistaks sää sitä, ko me sitä nuken hattua tehtiisillocellamein rapulla. Pellon ojast otettiin sellasiipitkiympyräisiikkasii. Niis sit palmikoitii nauhaa, jostneulottii hattu. Muistaksää, et siinhatustartti olla se kurvipaikka, johon se nauha pantiin. Minä en saanu sitä tehtyä. Sää olit vähän vanhempi. Teit sen munki hattuun.

Muistaks sää, et Sileeni Hilmalta me sen opin saimme. Hilma teki oljista hatun. Ihmiset käviniit ostamassa. Sillai Hilma ittens elätti. Mulla on vieläki se hattu ja nukke täs käsillä.

Muistaks sää, et mää sain se nuken Hannulan Aunelta. Ko Aune kouluun tuli, toi nuken mulle. Sitä mä ihmettele, ko ei pois viäny. Aune oli meillä kortteerii.

Pappilan Aulikki meni yhteiskouluun, toi nukkensmulle. Aulikki tuli pois hakemaa, koensimmäisekerrakottii tuli.

Sillaikuissi määki olisi hakenu. Enkä mäviäläkä raskis tota kenellekä antaa. On sillä monta nukkeäitiollu. Ensi Aune, sit mää, Merja Pia ja Mari. Aina olen suojelianollu.

Muistaks sää, komeiti tuli nälkä. Välillä haimme suolakkeit ja linnunleipii pellon ojasta. Ne oli hyviä. Niist siihen aikaa sai vitamiinei. Ei siihe aikaa semmosiipurkeiollu.

Jää nii. **Muistakssemmost**, ko sää teit semmose tai tämmöse liinan. Keskellä sanoo Laina. Toit mun nukelle sen. Olit kummi. Tässä on kaikki vielä. Näytin Merjalle.

Kerroin näire tarinan. Isäni oli suutari. Teki kenkät, nekin on tässä ja hame, joka oli sillo yllä, ko sain. Seki on tässä.

Aune, joka käy 90:ntä, käy vieläksälussei meillä. Muistelemme näit vanhoiasoita. Jos olisin nuorempi, ostaisin sen vanhan kotini. Se on tyhjänä siel Oripäässä. Laittaisi yhtanättiikuntoo, ko se oli sillo, ko me 1923 sieltlähretii.

Tuli mieeleen Tuli mieleen semmonenki. Ei sieläkyl ole eenääkettä sen aikasiihmisii.

Kyl maar sen muistatkomuttäytyviärä lääkäriin Pöytyalle Merisaaren Ruskon rattailla. Olin poikittain rattaire perällä.

Lääkäri sanoi: On sydäntauti. Lääke oli kanvärtin tipat sokerinpalan päällä. No. Ku toiset mukulat sai kuulla, et mus on syräntauti, ne huusi, et mäki kaiku. "Laina kualee pian. On syräntauti." Tässä minä nyviälä olen. Ne huutajat on kaikki kuallu.

En mää silloviiren vanhana kualemaapeljanny enkä ymmärtäny, mitä se on. Eikä tainnu ne huutajatka tietää. Kylmein ohi ruumiita vietii. Muistan, kun Lintruusin Mantakin oli Prusilan rattailla. Jalat roikku. Korjat raitasukat jalas oli. Vietiin kirkon ruumiskoppiin. Lintruusiko tappo Mantan ja kätki sit maakuoppaan. Muistaksää sen. Mää muistan ne sukat ko eilisen päivän sanotaa.

Muistaks sen, ko me oltiihienoiolevans. Sirottii lankarullat kantapään alle. Käveltiin nokka pystys. Tuli Rinne Lauri vastaan. Hän näki, et me oltii hienoja olevans. Totesi Oripääs olevan paskastherrasväkkee. Ne lankarullat oliolevanskorkiakorkoisetkenkät.

Muistaks sää. Me menimme Lehtiselle. Lempi siäl opetti Saaraa runnoo lausumaa. Kehui. Kyl mää Saarast lausujan tee. Työväentalolla oli kilpailut. No, mulle tuli hätä runoa hakemaan. Päätin, et menen kans kilpailuun. Enkä puhunukellekkä mittaa. Löysin runon ja menin ilmottamaan. Tankkasin ulkoo. Unhottu viimeisen erellinenvärsy. No. Tämä haaskas esitykseni. Viimeisen erellinen olin. Tästä asti olen runoja harrastanu. olin silloseittemän vanha tai sen paikkeilla.

Laina Korpela t996

Sylvi meni naimisiin maanviljelijä Huhtalan kanssa ja asuivat Karinaisissa.

Aune meni naimisiin aika iäkkäänä Karlssonin kanssa. Asuivat Turussa. Eli liki 100-vuotiaaksi.